

Tills någon annan öppnar dörren.

Dagen efter sitter jag i mitt klassrum och tänker på allt som har hänt med Alvin. Jag är lite orolig fortfarande fast jag vet att jag inte behöver vara det längre, för nu är han ju räddad. Precis när jag kollar ner på min uppgift och ska börja jobba så säger läraren att det är rast. Då går jag och Josefine ut på rast, när vi har kommit halvvägs upp i skogen så hör vi vaktmästaren skrika, vi kollar dit skriket kommer ifrån och ser vaktmästaren falla ner från skolans tak.

- Ring 112 skriker Josefine.

Jag tar upp min mobil och ringer. Dom säger att de ska skynda sig.

- Ska vi gå dit och se hur det är med honom?
- Måste vi det? Frågar jag.
- Ja kom nu, svarar Josefine.
- Men han kanske ligger helt blodig där nere, säger jag lite osäkert.
- Okej jag går dit i alla fall kom om du vill, säger hon när hon är på väg mot vaktmästaren.

Jag stannar en stund och funderar...

- Vänta, ropar jag och springer mot henne.
- Vad ska vi göra vi måste ju säga till någon, säger jag lite tyst till Josefine.
- Ja men vi har ju redan ringt ambulansen så de kommer snart, viskar Josefine.

- Okej då.
- Ehm hallåå? Säger Josefine till vaktmästaren.

Men hon får inget svar.

- Tror du han lever? frågar jag Josefine lite skakigt.

Hon hinner inte svara förrän vaktmästaren frågar...

- Vad gör ni här?!

Sen trillar han igen och slår i huvudet och svimmar. Vi blir lite rädda.

- När kommer den där ambulansen? Frågar jag Josefine.
- Jag vet inte den borde vara här nu, svarar hon.

Nu kommer den, vi hör när det låter.. didudidu... nu är den framme.

- Hej jag heter Alva är det här er vaktmästare? frågar en tjej med blont hår som hoppar ut från ambulansen.
- Ja det är det, svarar jag snabbt.

Alva och annan kille går mot vaktmästaren. Killen hälsar..

- Hej jag är Max, säger han.
- Hej max jag heter Emelie och det här är min bästa kompis Josefine, säger jag.
- Vad hände med honom? frågar Alva.
- Vi vet egentligen inte vi bara hörde ett skrik och då kollade vi bakåt och då såg vi vaktmästaren falla ner från taket, svarar Josefine.

- Aha okej vi måste ta en spruta på honom och kolla om hjärtat har stannat och kanske sen kommer vi åka in till akuten och göra lite tester och se vart han är skadad, förklarar Alva.
- Okej ska vi gå? Frågar jag Josefine.
- Ehm jaa visst eller ni behöver väl ingen hjälp? Frågar jag Max och Alva.
- Nää jag tror ni kan gå, svarar Max.
- Kom då, säger jag.

Vi går upp mot skogen.

- Ska vi åka in och kolla hur det är med han sen? Frågar jag.
- Ja jag har mitt busskort med mig så vi kan ju ta bussen och vi behöver ju också lämna tillbaka nyckeln med, svarar hon.
- Ja vad bra, säger jag.

Rrrrrrrr.. det ringer in

- Kom skynda det här är sista lektionen, säger jag.

Vi springer mot klassrummet.

När vi kommer in i klassrummet ser vi att det står "bänkbok" på tavlan, vi sätter oss och börja läsa. Den här lektionen är bara i en timme. Nu kommer vår lärare in.

- Ni kan fortsätta på er text om grisar som vi började med igår, säger hon.
- Jaaa! Säger jag.

Vi sätter oss och jobbar men tiden går fort så nu är klockan 14:00 så vi slutar.

- Tack för idag, säger hon.
- Kom då Emelie, säger Josefine och vi går ut.
- Ska vi gå till bussen nu? Frågar jag.
- Ja det gör vi, svarar hon.

Nu är vi framme vi sätter oss på bussen och den kör iväg.

- Har du nyckeln? Frågar Josefine.
- Ja den är här, svarar jag och tar upp den ur väskan.
- Nu kom jag tror det är där, Josefine och pekar på akuten när bussen stannar.
- Ja kom vi går, säger jag.

Vi kommer in och då ser vi en tant sitta i receptionen...

- Hej vi kommer Rosenbergskolan har du fått in vår vaktmästare för vi skulle vilja träffa han går det? Frågar Josefine.
- Japp han finns i rum 78 på andra våningen, svarar hon.
- Tack, säger vi och går mot hissen.

När vi är framme går vi fram till rummet och knackar vi..

- Kom in, säger läkaren som är där inne.

Vi går in och ser vaktmästaren ligga på sjukhussängen med ett vitt täcke över sig.

- Hej vi har en sak att lämna, säger Josefine.
- Vadå!? Frågar vaktmästaren.

Vi tar upp nyckeln..

- Gaaaaaaah!!!!, skriker vaktmästaren och flyger ner på golvet när han ska resa sig upp. Det blir tyst.
- Nej vad har ni gjort! Skriker läkaren och går fram och kollar pulsen.
- HAN ÄR DÖÖÖD!! Skriker han.
- Åh nej koom, säger Josefine till mig. Vi springer ut in i hissen sen springer vi ut och in i bussen .
- Så hur ska vi fira det här då? frågar jag och skrattar.
- Haha pyjamasparty? Frågar hon.
- Ja bra ide vi kan v hos mig och äta tacos och köpa godis sen om du vill, säger jag.
- Ja så gör vi, säger hon.
- Vad bra, säger jag.
- Men du vad hände bakom dörren egentligen? Frågar hon.
- Kan jag berätta det ikväll, svarar jag.
- Okej men nu måste jag gå hem, säger hon när bussen har stannat.
- Okej men vi syns ikväll då, säger jag.
- Ja det gör vi och jag tar med mig pengar så vi kan gå till affären, säger Josefine.
- Okej hejdå, säger jag och går.
- Hejdå!

Jag tänker tillbaka på allt som har hänt och hoppas att Alvin har det bra med sin familj nu. Men det känns så konstigt jag kanske drömmer... hmmm...

